

"În vremea aceea, luând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, Iisus a început să le spună cele ce aveau să I se întâmple, zicând: Iată, ne ducem sus în Ierusalim și Fiul Omului va fi dat căpeteniilor preoților și cărturarilor; și-L vor osândi la moarte și-L vor da în mâna păgânilor, care-L vor batjocori și-L vor bate și-L vor scuipa și-L vor omorî, dar a treia zi va învia. Atunci au venit la dânsul Iacov și Ioan, fiii lui Zevedeu, și I-au zis: Învățătorule, voim să ne faci ceea ce vom cere de la Tine. Și Iisus i-a întrebat: Ce voiți să vă fac? Iar ei I-au spus: **dă-ne nouă să ședem unul de-a dreapta Ta și unul de-a stânga Ta, întru slava Ta. Dar Iisus le-a răspuns: Nu știți ce cereți! Puteți să beți paharul pe care-l beau Eu și să vă botezați cu botezul cu care Mă botez Eu? Iar ei I-au zis: Putem. Iisus le-a zis atunci: Paharul pe care Eu îl beau, cu adevărat îl veți bea, și cu botezul cu care Mă botez, vă veți boteza. Dar a ședea de-a dreapta și de-a stânga Mea, nu-Mi este îngăduit să dau decât aceluia pentru care s-a rânduit. Când au auzit ceilalți zece, au început să fie mânioși pe Iacov și pe Ioan. Iar Iisus, chemându-i la Sine, le-a zis: Știți că cei ce se socotesc cărmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care dintre voi va vrea să fie mai mare să fie slujitorul vostru. Și care va vrea să fie cel dintâi între voi să fie slujitorul tuturor, pentru că și Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci ca El să slujească și să-Și dea viața preț de răscumpărare pentru mulți."
(Marcu 10, 32-45)**

(...) Iată-ne astăzi în fața unei măreții, în fața unei performanțe, căci pomenim, în a cincea duminică a Marelui Post, pe o femeie care a biruit păcatul cu firea, după ce a fost doborâtă de fire și a trait în multe păcate, în multe necurății. Și apoi, cu darul lui Dumnezeu a biruit păcatul cu firea și a ajuns la măsuri cerești, trăind în pustie. E vorba de Sfânta Maria Egipteanca.

Dar, iată, că la aceasta zi de pomenire a unei măreții, a unei performanțe omenști la măsuri dumnezeiești, Sfânta noastră Biserică ne pune înaintea noastră lucruri de început și a rânduit să se citească din Sfânta Evanghelie despre o femeie păcătoasă. Dar nu despre o femeie păcătoasă, ci despre femeia păcătoasă. De ce nu despre o femeie păcătoasă? Pentru că noi știm că în Sfânta Evanghelie este istorisirea aceasta despre o anume femeie păcătoasă, cea care a ajuns în casa lui Simon și s-a atins de picioarele Domnului Hristos și a spălat cu lacrimi picioarele Domnului Hristos și le-a uns cu mir și le-a șters cu părul capului ei și le-a sărutat. De ce? Pentru că se știa păcătoasă și pentru că avea încredere în bunătatea Mântuitorului și-și dorea iertarea păcatelor. Și Domnul Hristos a iertat-o.

(...) Când pomenim o performanță, adică o femeie care a ajuns la măsuri extraordinare de mari (Sfânta Maria Egipteanca), uite că Sfânta Biserică vine și ne pune în față ceva mai puțin mare și totuși mare, pentru că nu se poate zice că femeia păcătoasă a făcut lucruri mici când și-a arătat iubirea față de Domnul Hristos, dar, în orice caz, nu a făcut ceea ce a făcut Maria Egipteanca, care a stat ani și ani în pustie. Și Sfânta noastră Biserică nu ne cere în special să ajungem ca Maria Egipteanca, ci ne cere să ajungem ca femeia păcătoasă, să ne recunoaștem păcatele, să dorim mai mult, să fim cinstitori ai Mântuitorului, să iubim pe Mântuitorul nostru. Asta vrea Sfânta biserică. Și ne îndeamnă să ajungem la măsurile la care a ajuns femeia păcătoasă când s-a apropiat de Domnul Hristos, când și-a recunoscut păcatele, când și-a plâns păcatele, când I-a arătat cinstire aducând miresme și ungând picioarele Domnului Hristos, când le-a șters cu părul capului ei și când le-a sărutat.

Oare recunoaștem că suntem mai prejos decât femeia păcătoasă cu cinstirea, cu iubirea, cu lacrimile și de aceea cerem Domnului Hristos să ne dea lacrimi pe care femeia păcătoasă le avea și noi nu le avem? "Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, cum ai dat cândva femeii celei păcătoase și mă învrednicește să ud preacuratele Tale picioare, care pe mine din calea rătăcirii m-au izbăvit". Și nu avea femeia păcătoasă numai lacrimi, avea și mir, cinstitor. "Și mir de bună mireasmă aduc Ție". Ce? „Viață curată”.

Dar cum să ajung la ea? Cum să ajung la viața curată, dacă eu am viață necurată? Cum să ajung la această viață curată? "Viață curată întru pocăință mie agonisite!"

Prin urmare, mirul nostru este viața curată, viața schimbată spre bine prin pocăință, care este părăsirea păcatului în prim rând – "viață curată prin pocăință mie agonisită". De ce? Pentru "a auzi eu glasul Tău cel dorit". Cum a auzit femeia păcătoasă "când ai zis Tu, cu glasul Tău cel dorit": „Credința ta te-a mântuit, mergi în pace."

Asta e Evanghelia, asta-i bucuria, asta-i nădejdea. Ne uităm noi la femeia aceea care a biruit patimile și e la măsuri dumnezeiești, măsuri îngerești și îi aducem cinstire după rânduiala Bisericii, dar la măsurile acelea nu o să ajungem noi. Altceva însă putem să facem: să ne recunoaștem măsurile și să fim doritori de bine, măcar la măsurile femeii păcătoase, că nici la măsurile acelea nu suntem, ci am vrea ca viața noastră mai mult să se întâmple spre binele nostru.

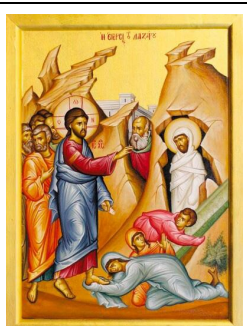
Nu ne putem ridica decât când avem smerenia vameșului, când avem întoarcerea fiului risipitor, când avem conștiința că nu avem destulă credință și cerem de la Dumnezeu să ne dea mai multă, cum au cerut și apostolii Domnului Hristos și când am vrea să fim măcar ca femeia păcătoasă care a sărutat în semn de cinstire și de iubire picioarele Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Doamne, încă să nu-mi dai
Frumusețile din rai,
Și încă nu-mi dărui
Ale slavei bucurii.
Nu mă-ndemn încă să-Ți
cer
Fericirile din cer.
Până când, prin lume-Ti
duci
Tu, povara Sfintei Cruci,
Până când însângerat
Și lovit și înspinat,
Treci pe calea cu dureri,
Fericire cum să-Ti cer?
Dă-mi, Stăpâne, Crucea
Ta și mă-nvață a o purta,
și în inimă, cu jale,
Dă-mi durerea Maicii Tale
Și în piept, cu frângere
Dă-mi a Maicii plângere.
Dă-mi, Stăpâne, să-Ți sărut
Urma pașilor, în lut,
Și mai dă-mi cu sânge s-alerg
Tălpile să Ti le șterg,
Cu iubirea mea duioasă,
Ca Femeia păcătoasă.
Maica Teodosia Lațcu

Lămuriri și indemnuri:

- **Împărtășirea credincioșilor se face în cadrul Sfintei Liturghii**, iar nu înainte sau după aceasta. Tocmai acesta este și scopul Sfintei Liturghii: sfințirea credincioșilor prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Mântuitorului.
- Momentul chemării spre împărtășire este marcat de cuvintele: "**Cu frică de Dumnezeu, cu credință și cu dragoste apropiați-vă!**"
- **În timpul postului mare Sfânta Liturghie se săvârșește în general miercuria, vinerea, sâmbăta și duminica**
- Este recomandat ca **spovedania să nu se facă în aceeași zi cu împărtășirea**, pentru a fi suficient timp pentru citirea rugăciunilor dinaintea împărtășirii și împlinirea unui eventual canon.
- **În Vinerea Mare nu se împărtășește fiind zi aliturgică și de ajunare (excepții: copiii și bolnavii grav).**
- **În Sâmbăta Mare nu se mai spovedește** (vremea de pocăință a încetat). Cei care deja s-au mărturisit și au dezlegare pentru împărtășire, se pot împărtăși la Sf.Liturghie din Sâmbăta Mare sau în noaptea de Înviere.

Atenție: Dezlegarea sărindarelor se face în Sâmbăta lui Lazăr, iar nu în Joia Mare.

Învieria lui Lazăr simbol al învierii de obște

Potrivit Sfințelor Evanghelii, Hristos a plâns în fața mormântului lui Lazăr. El va lăcrima din milă pentru toată firea omenească, nu doar pentru Lazăr, ci pentru întreaga fire omenească intrată în stricăciune. Va cere să fie dată la o parte piatra de la ușa mormântului, îi va mulțumi Tatălui pentru minunea ce avea să se întâmple și apoi îl va chema pe Lazăr afară. Acesta iese din mormânt așa cum fusese îngropat: înfășurat în giulgiu și cu mahrama pe față.

Strigarea lui Hristos, când îl cheamă pe Lazăr din mormânt, este văzută că un chip al chemării din pământ a tuturor morților la învierea de obște, care va fi o chemare a tuturor la judecată finală.

Părintele Dumitru Stăniloae afirmă că un astfel de cuvânt sau o astfel de putere trebuie să fi folosit

Dumnezeu Cuvântul și la crearea lumii. Dar atunci le-a creat pe toate pe rând, pe când **la învierea de obște**

va chema trupurile tuturor deodată la o nouă viață. Trebuie observat că **în cazul lui Lazăr biruința asupra morții nu a fost definitivă**, deoarece la el a avut loc o reînsuflețire a trupului sau pământesc. **Numai în Hristos moartea va fi pe deplin învinsă.**

Învieria lui Lazăr și Taina Pocăinței. Lazăr s-a îmbolnăvit, a murit, dar **a înviat pentru că era prieten al lui Hristos.**

Deci, nimeni nu trebuie să-și piardă nădejdea, chiar dacă se află în răul extrem. În ceea ce s-a întâmplat cu Lazăr, prin dezlegare, aflăm ceea ce se împlinește cu fiecare dintre noi când este scăpat din moartea sufletească. **Prin pocăință omul devine viu.** Dar aceasta nu ajunge, este nevoie și de dezlegarea pe care o da preotul, după cum a fost nevoie ca și Lazăr să fie dezlegat de Apostoli la porunca Mântuitorului.

Toată săptămâna a șasea a Postului Mare ne invită să **devenim martorii celor întâmplate cu Lazăr și să ne identificăm cu el.** Astfel, **luni** ni se spune: "*Astăzi, umblând Hristos pe lângă Iordan, I S-a arătat boala lui Lazăr...*", **marți**: "*Ieri și astăzi a fost boala lui Lazăr...*", **miercuri**: "*Astăzi, Lazăr, murind, este îngropat și îl jelesc surorile...*", **joi**: "*Două zile are astăzi Lazăr cel mort*", iar **vineri**: "*Măine, Domnul vine să ridice pe fratele cel mort al Martei și al Mariei*".

Dureros pentru noi este că ne-am obișnuit cu moartea, atât de mult încât am ajuns să o considerăm firească. Nu mai suntem conștienți de faptul că **omul nu a fost creat să moară**, că moartea a fost înghițită de biruință (1 Cor. 15, 50-54). **Învieria lui Lazăr este invitația sau chemarea de a ieși din moarte și a intra în Viață.** Adrian Cocoșilă www.crestinortodox.ro

Invitație la pelerinajul de Florii, sâmbătă, 8 aprilie 2017:

Sunteți invitați să participați sâmbătă, 8 aprilie 2017, la Pelerinajul de Florii din București.

Slujba Vecerniei va începe la Mănăstirea Radu Vodă la orele 14.30, iar la Catedrala Patriarhală la 15.00. Sfințirea stălpărilor va avea loc la Mănăstirea Radu Vodă la orele 16.00 de către PS Timotei Prahoveanul.

Pelerinajul va începe de la Mănăstirea Radu Vodă la orele 16.15 și se va desfășura pe următorul traseu: Bd.Mărășești - Bd.Dimitrie Cantemir - Str.Bibescu Vodă - Str.Șerban Vodă - Catedrala Sf.Spiridon (16.45 - 17.00) - Str.Principatele Unite - Str.Ienăchiță Văcărescu - Biserica Sf.Ecaterina - Str.Bibescu Vodă - Colina Bucuriei - **Catedrala Patriarhală (17.45).**

"Învieria cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeu. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție Biruitorului morții strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Bine ești cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului." (Troparul Floriilor)

Programul săptămânii 2 aprilie - 9 aprilie 2017

Duminică	2 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Sf.Maria Egipteanca) - Pr.Ticu
Duminică	2 aprilie	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)
Luni	3 aprilie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Ticu
Marti	4 aprilie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	5 aprilie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei - Pr.Ticu
Joi	6 aprilie		
Vineri	7 aprilie	8 - 12	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sf.MASLU - Pr.Ticu
Vineri	7 aprilie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Ticu
Sâmbătă	8 aprilie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți (Sâmbăta lui Lazăr)
Sâmbătă	8 aprilie	16 - 18	- Pelerinajul de Florii de la Patriarhie
Duminică	9 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Floriile) - Pr.Dragoș